De mange og — — de rigtige.

—o—

Naar Dansk Kvindesamfund om tre Aar fejrer sit 50 Aars Jubilæum, er der desværre Grund til at tro, at Medlemsantallet ikke har oversteget de 10,000, som vi nu lidt rundhaandet siger os at være. Det vil sige, at der fordelt paa alle Aarene har været en Fremgang af 200 Medlemmer om Aaret. Hvad er nu Grunden til denne ringe Fremgang? Hvorledes gaar det til, at en Sag, som omspænder snart at sige alle kvindelige Interesser, er det store Flertal af Kvinder saa tindrende ligegyldig? Ja, det almindeligste Svar herpaa er det: „Vi kender ikke noget til Dansk Kvindesamfund; ingen fortæller os noget derom. Bladet giver os ingen Oplysning."

Det er denne sidste Anke, vi finder Anledning til i Dag at dvæle lidt nærmere ved. Skal Kv. og Sf. være en Herold for Kvindesagen, som gaar foran og forkynder Verden, hvor Kvindesagens Vej i Øjeblikket gaar? — eller skal det være en Repetitør, som løber langs Togets Side og sætter de nyankomne ind i Lektien, Aar ud og Aar ind, thi ikke alene kommer der ikke tilstrækkelig mange hvert Aar, men de fleste, der kommer, er saa blanke for rigtige Forudsætninger, at D. K. løber en Risiko for, at de medbringer forkerte Forudsætninger. Med andre Ord, — er det Eleverne i Kvindesagens øverste Klasse eller dem i nederste Klasse Bladet skal tjene? Den nuværende Redaktion har forsøgt at besvare dette Spørgsmaal med et „Baade — og". Den har til Tider i ledende Artikler resumeret D. K.s Arbejde gennem Aarene, men den har ganske vist lagt Hovedvægten paa det nærværende Øjeblik og følt det som sin fornemste Pligt at tone Kvindesagens rene Farve mellem Døgnets mange Farver, en Pligt, som intet andet Organ her i Landet har gjort det stridig. Vi har ment, at de Tusinder, som vidste Besked med Fortiden, burde forskaanes for bestandig at høre om vort Program og vore ærefulde Arbejdsresultater, og vi følte sandt at sige en vis Ruelse overfor disse „øverste Klasser", da vi under Valgkampen gennem 5 Numre gennemgik alle vore Programpunkter indtil de mindste Enkeltheder, trak deres kvindesagshistoriske Linier op, og for at ruste vore Interpellanter til at imødegaa Indvendinger paa Vælgermøderne knyttede til hver Interpellation et „Imod" og et „For" saa indgaaende, som Pladsen tillod det.

En Valgkamp stiller imidlertid Krav ud over det sædvanlige, og vi regner derfor ogsaa med, at vore gamle Medlemmer har forstaaet, hvorfor vi maatte plage dem med den gamle Lektie, og har tilgivet os.

Men hvis man nu, efter at Valgene er overstaaet, vil komme og stille Krav til os om, at vi i Agitationens Tjeneste bruger vore knapt tilmaalte Spalter til at indvie de udenforstaaende i, hvad Dansk Kvindesamfund gennem snart halvt hundrede Aar har gjort for Kvinderne, og hvilken Fordel de vil have af at slutte sig til os, da maa vi sige med Patriarken Abraham: „De har jo Moses og Profeterne, lad dem høre dem," — oversat her: „de har jo Dansk Kvindesamfunds Historie gennem 40 Aar, lad dem læse den."

Den Gang D. K. i 1912 lod sin Historie skrive og udgive i 1800 Eksemplarer, var det jo netop med den Tanke, at ingen Kvinde fremtidig skulde komme ind i D. K. uden de rigtige Forudsætninger; at alle de mange Tryksager og Opraab i og udenfor Bladet skulde i Fremtiden være sparet, fordi enhver Kvinde for en Udgift af 2 Kr. og nogle Timers Ulejlighed skulde kunne skaffe sig fuld Besked om, hvad D. K. i Fortiden har præsteret, og hvad det i Nutiden tilsigter. Men det mærkelige og for Kvindesagen saa beskæmmende skete, at næppe nok Halvdelen af disse 1800 Eksemplarer til Dato er bleven solgt. Kvinde efter Kvinde er gennem de 6 Aar, som er forløbne siden 1912, traadt ind i D. K. uden Anelse om, hvad det i Virkeligheden er for en Forening, hun har sluttet sig til, ja mangen Kvinde har maaske dristig hævet sin Røst til Kritik af D. K. i Fortid og Nutid uden Anelse om de Kendsgerninger, som vilde vilde have overflødiggjort hendes Kritik, om hun havde søgt Kundskab om dem paa rette Sted, nemlig i D. K.s Historie.

Derfor har ingen Ret til at bebrejde „Kvinden og Samfundet" at have forsømt at give de udenforstaaende hundrede Tusinder Kvinder Oplysning om Dansk Kvindesamfund. Vi har i vore Annoncer Gang paa Gang med fede Typer falbudt D. K.s Historie, men den staar endnu i Hundreder af Eksemplarer paa vort Kontors Boghylder bedækket med ærværdigt Støv som en Papyrusrulle i en ægyptisk Pyramide. Fællesstyrelsen har sendt den i Frieksemplarer ud til de Steder, hvor vi kunde haabe paa at stifte Kredse, og til Formændene for alle nystiftede Kredse, men kun de færreste Formænd har følt en Forpligtelse til at virke for Salget af den i deres Kredse.

Naar D. K. 1922 fejrer sit 50 Aars Jubilæum, burde en ny Udgave af Historien, suppleret med de ti sidste Aars Historie, se Lyset, men Erfaringerne fra de 40 Aars Historie vil rimeligvis skræmme Fællesstyrelsen fra et gentaget Forsøg, især med de sparsomme Pengemidler, den raader over. Lykkedes det ikke at sælge 1800 Eksemplarer af D. K.s 336 Sider lange Historie, da den kostede 2 Kr., vil Udsigterne være ganske fortvivlede for Salget af den supplerede Historie, som med de nuværende Bogtrykkerpriser næppe vil kunne sælges under 5 Kr.

Nej — spørger man, hvorfor de hundrede Tusinder af Kvinder i Danmark har overladt det til knap ti Tusinde Kvinder at tale overfor Offentligheden paa Kvindernes Vegne, da søge man Skylden der, hvor den ligger — ikke i manglende Agitation fra D. K.s Side, men i den Kendsgerning, at for de fleste Kvinder og Mænd er Idéerne en Luksus, man kan leve foruden. Knap 10 Procent af D. K.s Medlemmer har kunnet ofre 2 Kr. og nogle Timers Læsning paa at tilegne sig D. K.s Historie. Staar det saaledes til med det grønne Træ (dem indenfor D. K.), hvad tør vi saa vente os af det tørre (dem udenfor)?

Selvfølgelig bør D. K. ikke opgive Agitationen for at blive *de mange*, men det bør hertil knytte